Moisa wannemad ja se koggudusse õppetaja lassid isse omma enneste lastele ued rubbid panna. Need ei sanud sest mittegi haigeks. Sedda ma näggin, agga Jummal parrako! ma ollin pimme, ma pannin wasto, ma ei tahnud sedda nähha.

Kohto polest sai kästud, et keige meie lastele need ued rubbid piddid pantud sama. Agga minna ollin sanna kuulmatta, ja põtsin ommad lapsed eest ärra, ikka sedda rummalaste uskudes kes surmaks lodud on, sedda ei aita arsti-rohhi. Siiski on se nüüd tõeste tõssi, et jubba ni paljo tuhhat innimessed, kennel ued rubbid olnud keigewähhemalt selle pärrast woiwad julged olla, et nemmad mitte sures rubbis ei surre kui nemmad siis ka ükskord teisses haigusses surrewad, mis ükski neist ei woi ärrahoidä, siis olleksin minna ommeti piddand ommad lapsed ni sugguse hirmsa surma eest hoidma, mis sured rubbid saatwad; sest et se mulle nüüd sel aial mitte ennam woimato ei olleks olnud.

Kui se arst minnewal aastal siin küllas käis ja mo lapsed näggi, siis küssis temma minnult: kas neile need sured rubbid olnud? Ma kostsin; ei polle! Siis ta pallus, et ma neile piddin laskma need ued rubbid panna, ja kinnitas et nemmad siis ial mitte neid suri rubbisid ei piddand sama. Seäl jures ütles temma ka, et se läbbi wenne maal ja paljo teiste made sees jubba mitto tuhhat innimessed neist sure rubbidest peästetud on, kes muido selle haigusses olleksid surnud.

Mõtle agga, armas Mart, sinno lapsed on praego ni kennad. agga nemmad woiwad, kui nad sured rubbid sawad, keige-wähhemalt palle näust rikkitud sada. Sest sedda ollad sinna ommeti näinud, kuida ni mõnni pallest kistud ja hirmus rübbelik on: ja kes ei tahhaks mitte ka enneminne kennad, kui õäla näogo lapsed nähha sada? Need ued rubbid agga ei tulle ial pallesse, waid ükspäinis senna kohta, kus neid pannakse. Jubba selle pärrast peaksid keik ued rubbid laskma panna, et siis need sured rubbid palle näggo ei teota.

Ka ütles arst tullad suurde rubbidest paised, ja mu haigussed, mis innimest kurtiks, pimmedaks, jallotumaks, kuiwa-tõbbiseks ja mitmel wisil wiggaseks teggewad. Wata, armas Mart, ütles temma, siin küllas on üks pimmedaks, ja üks teine jallust wiggaseks sanud suurde rubbide läbbi;

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1812, lk. 20